

הנשרפין פרק תשיעי מנהרין

ע"ט

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ"י פ"ד מהל'
רוח כלה ב ס"ג
לאין קפ"א :
ל' ב ב מ"י ע"ס כלה
א ועיין כ"ט :

ויפס כס כ"ד לפנים על לבו . האכן האתה אס תכה על לב תרשיה
להרג אכל על המסותין אין זה כ"ד להחיות פטור דתרי טענין לפי
מתסין למכה מיתה ש"כ מכה מיתה, דאס לא נחטין למכה
מיתה האמרת ספק הא דהתרו ט' אל חורוק דשמת חק על לב :

א"י פלגא ופלגא ט' . תימה אליבא דמאן קא מסיק הכי חי
אליבא דמאן דלמר (מכות 77 טו) : האמרת ספק לאו שמה
האמרת בלאו טעמא דספק נפשות להקל פטרינן ליה מטעמא דלאו
שמה האמרת אפילו סבירא לן דספיקא להחמיר וחי אליבא דמ"ד
האמרת ספק שמה האמרת היכי
פטרינן ליה הכא אס נמצא ש"כרל
הרג הא מחייבין ליה בכהה את
זה וחזר והכה את זה ואף על גב
דספק הוא ובטח שחמרו לו אל
חוסר וי"ל דש"כא האס ש"ודע
בכור ש"כא ל"ד וחי איסור אס
יוסר לו אס יכה שניה משום הכי
שמה האמרת אכל הכא בורק אכן לגו
אע"י וודע ש"כא ל"ד וחי איסור ש"אס
יועד את מי יכה :

והיה בה כ"ד להמית על לבו והלכה לה על
מתניו ולא היה בה כ"ד להמית על מתניו
ומת פטור. נתבון להכות את הגדול ולא היה
בה כ"ד להמית הגדול והלכה לה על הקמין
והיה בה כ"ד להמית את הקמין ומת פטור.
נתבון להכות את הקמין והיה בה כ"ד
להמית את הקמין והלכה לה על הגדול
ולא היה בה כ"ד להמית את הגדול ומת
פטור. אבל נתבון להכות על מתניו והיה
בה כ"ד להמית על מתניו והלכה לה על
לבו ומת ח"יב נתבון להכות את הגדול
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

הבהמה והרג את האדם, לעובר כוכבים
והרג את ישראל, לנפלים והרג את בן כיימא
פטור. הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

נתבון להטות את הצבול והלכה לה
על פתקן ומה ח"יב אלא נתבון להטות
להרוג את זה והרג את זה ח"יב :
ר"ש פומר מיכ"ש ל"ס . דהא בדיח
קאמר לה תיק ולמה ליה ל"ר שמעון
למחר פרושא, ומאי "אפילו" : סל
נפלוון לסרוג אס זס . והארו בו
עליו האמרת וחי הא, והרג את
זה ח"יב דארכא האמרת על בן בריה
והרי נתבון לכן בריה והרגו ור"ש
אומר וט', והאי דש"כ רבי שמעון
לסיפא בדיחא ומחר דלוקיה דרישא
דלא תימאר ר"ש פומר חלוה ואפילו
נתבון על מתניו והלכה לו על לבו :
אמר לחד מיניינו . קא מייסגא ולא
איכפת לה מינייהו : פ"י . לר"ש
מקרי ליה מיסתון לו ומיחייב לו
דילמא כיון דחי חולא חלידק וצדק'
ליה להאי אה נמי יתחא ליה, לאו
מתסון הוא : פ"י נפ"י . להטות את
הגוף הזה אכל כסבור הוא שהוא
ראובן ומלא שמעון מי אמרינן כיון
דלחאי גופא איסתון מתסון הוא לו'
ל' דילמא' כיון דלחאי גברא לא
איסין פטר ליה ר' שמעון : פ"ד
שאמר לפלוגי אני פסקוני . ואחו
פלוגי הרג וחי אמר לחד מינייהו, לא
ייעוד ח"יב, וכן כסבור ראובן ומלא
שמעון' לא זה פלוגי שנתסון לו :
וארבו לו . קרא יתירא הוא נתבון
כ"י יהיה אס שוגא לרעה וקס עליו :
ורבני . דפלוגי עליה דרבי שמעון
מאי דרשי ביה : אמר רבי רבי ינאי
פרט לוורק אכן לגו . לתוך חטרה
כ"י בני אדם כותים וישראלים אכל
נתסין לש"ק ישראל זה והרג את חבירו'
לא האה קרא למטווי : סיפוק ל"ס
וכו' . ולמה לי קרא : פ"י נפ"י פלגא
ופלגא . למה לי קרא למפטרניה הא'
כיון דמתי למימר למסות סא מתכווניה
אית לך למפטרניה משום דספק'
נפשות להקל מוהילטי העדה (יומא
ד' סד) : ל' לריכא וכו' . ואשמעין
קרא לפטור משום דהוא ליה כותי
קטע ביניהם וילפינן ומאי קרא דכל
קטע לא פחות מלשיות גדון כמחלה
על מחלה והוי ספק נפשות להקל
ומהבא נפקא לן בכל דוכחי דכל
קטע כמחלה על מחלה דמי' והא'
ליכא למילק מיתה כרובא דמי' דהא'

* ואל קמ"ד ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות
ט"א ז' ארזות

הבהמה והרג את האדם, לעובר כוכבים
והרג את ישראל, לנפלים והרג את בן כיימא
פטור. הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'

אמר ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את
הבהמה והרג את האדם, לעובר כוכבים
והרג את ישראל, לנפלים והרג את בן כיימא
פטור. הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'

היה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את
הבהמה והרג את האדם, לעובר כוכבים
והרג את ישראל, לנפלים והרג את בן כיימא
פטור. הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'

היה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את
הבהמה והרג את האדם, לעובר כוכבים
והרג את ישראל, לנפלים והרג את בן כיימא
פטור. הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'

היה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את
הבהמה והרג את האדם, לעובר כוכבים
והרג את ישראל, לנפלים והרג את בן כיימא
פטור. הא נתבון להרוג את זה והרג את זה
והיה בה כ"ד להמית את הגדול והלכה לה
על הקמין ומת ח"יב . ד' שמעון ואמר יאפילו
נתבון להרוג את זה והרג את זה פטור :
גמ' ר"ש אדרייא אילמא אסיפא ר"ש פומר
מבעי ליה, אלא ארישא נתבון להרוג את

גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'
גמ' ט"א ז'

ובל קטע כמחלה על מחלה דמי.
מהבא נפקא לן בכל דוכחי
כדאיחא פ"ק דכ"טות (ד' טו-ו) וחס'
ותימה ר"ש דלית ליה ח' דרשה מנא
ליה ואין לומר משום דמסקינן ר"ש
כרבי דליף נתינה נתינה וחייתר ליה
וארבו לו לכל קטע דאכחי לתנא
דבי חוקיה אליבא דר"ש קשה מנא
ליה כל קטע ועוד כיון דפטר ר"ש
אפילו בטול ישראלים עד שיאמר
לפלוגי אני מתסין לא שייך למדרשה
כלל וי"ל דיש לפרש לר"ש בנשעה
ישראלים וחד טוה ואתר לאחו
שעמד שס אני מתסין דמפטר
מטעם כל קטע מוארבו לו וכי
האי גווגא אס כולס ישראלים חייב' :
(זה הדבור שייך לקמן פ"ג)

ומפקא מדרכין . תימה דבפרק
אלו נערוות (כתובות 77
ל' וס) דמי' משתקלא דפלוגי רבי
יוחנן ור"ש לקוש בחייבי מיתות שוגגי
אי פטורין מן ההשלמות אי לא ופריך
* מי איכא למ"ד חייבין והתנא דבי
חוקיה וט' ומתוך קשיא זו מוקי
פלוגתא בחייבי מלקות שוגגי ומאי
קשיא הא איכא הכא הנאי דלית לא
תנא דבי חוקיה וי"ל דהא דפלוגי
עליו לאו משום דלית לא היקשא
לענין ממון אחר דבהדי מיתה כון
זרק חן בשבת מחמת ד' לכוף ד'
וקרע שיראין בליכחו דלמר התס
באלו נערוות (77 לא) דפטור
או דלמי ולוחו דבהדי מיתה דלשה
אכל לענין דמי הנהרג דוקא פלוגי
משום דגלי רחמנא ונתתה נפש וגו'
ממון ומיאה קשה דבריסי האמקין
לקמן (77 סד) משמע דאיכא תנאי
דלית לא היקשא כלל דקאמר גיחא
למאן דאית ליה תנא דבי חוקיה אלא
למאן דלית ליה היקשא למה לי וי"ל

הייע תנא דברייתא דרבי תנא מדרימא דפרק ד' ו' (ב"ק 77 סז)
(וס) דר"ש אגשים כי נתכחו זה לזה אט"פ שיש אסון בלשה יעשנו
אלמלא לית ליה ומי' כבטות חייב ברייתא דחוקיה פיקר טפי משום
דחוקיה בריה דר' חייל ושונה ברייתו של אבוי כדאמרינן *כל
ברייתא דלא מיתתיה בי רבי חייל וט' ושייל דכבטות (77 ל' וס)
פריך לר' יוחנן דקיס ליה דאית ליה ברייתא דחוקיה דלעיל
בההוא פרקא (77 לב) תנא התס הכא על אחתו יש לה קנס
ופריך ממחמתין דאלו הן הלקיין הכא על אחתו וקיל דאית לוקה
ומשלים ומשי ר' יוחנן *בדלא אחרו ביה וקתני סיפא כל על כתי'
אין לה קנס משני שמייתו מיתה כ"ד והא דלא מותיב מדרכי

הייע תנא דברייתא דרבי תנא מדרימא דפרק ד' ו' (ב"ק 77 סז)
(וס) דר"ש אגשים כי נתכחו זה לזה אט"פ שיש אסון בלשה יעשנו
אלמלא לית ליה ומי' כבטות חייב ברייתא דחוקיה פיקר טפי משום
דחוקיה בריה דר' חייל ושונה ברייתו של אבוי כדאמרינן *כל
ברייתא דלא מיתתיה בי רבי חייל וט' ושייל דכבטות (77 ל' וס)
פריך לר' יוחנן דקיס ליה דאית ליה ברייתא דחוקיה דלעיל
בההוא פרקא (77 לב) תנא התס הכא על אחתו יש לה קנס
ופריך ממחמתין דאלו הן הלקיין הכא על אחתו וקיל דאית לוקה
ומשלים ומשי ר' יוחנן *בדלא אחרו ביה וקתני סיפא כל על כתי'
אין לה קנס משני שמייתו מיתה כ"ד והא דלא מותיב מדרכי

הייע תנא דברייתא דרבי תנא מדרימא דפרק ד' ו' (ב"ק 77 סז)
(וס) דר"ש אגשים כי נתכחו זה לזה אט"פ שיש אסון בלשה יעשנו
אלמלא לית ליה ומי' כבטות חייב ברייתא דחוקיה פיקר טפי משום
דחוקיה בריה דר' חייל ושונה ברייתו של אבוי כדאמרינן *כל
ברייתא דלא מיתתיה בי רבי חייל וט' ושייל דכבטות (77 ל' וס)
פריך לר' יוחנן דקיס ליה דאית ליה ברייתא דחוקיה דלעיל
בההוא פרקא (77 לב) תנא התס הכא על אחתו יש לה קנס
ופריך ממחמתין דאלו הן הלקיין הכא על אחתו וקיל דאית לוקה
ומשלים ומשי ר' יוחנן *בדלא אחרו ביה וקתני סיפא כל על כתי'
אין לה קנס משני שמייתו מיתה כ"ד והא דלא מותיב מדרכי

הייע תנא דברייתא דרבי תנא מדרימא דפרק ד' ו' (ב"ק 77 סז)
(וס) דר"ש אגשים כי נתכחו זה לזה אט"פ שיש אסון בלשה יעשנו
אלמלא לית ליה ומי' כבטות חייב ברייתא דחוקיה פיקר טפי משום
דחוקיה בריה דר' חייל ושונה ברייתו של אבוי כדאמרינן *כל
ברייתא דלא מיתתיה בי רבי חייל וט' ושייל דכבטות (77 ל' וס)
פריך לר' יוחנן דקיס ליה דאית ליה ברייתא דחוקיה דלעיל
בההוא פרקא (77 לב) תנא התס הכא על אחתו יש לה קנס
ופריך ממחמתין דאלו הן הלקיין הכא על אחתו וקיל דאית לוקה
ומשלים ומשי ר' יוחנן *בדלא אחרו ביה וקתני סיפא כל על כתי'
אין לה קנס משני שמייתו מיתה כ"ד והא דלא מותיב מדרכי

ק"ל ז' א' ז'

ק"ל ז' א' ז'
ק"ל ז' א' ז'
ק"ל ז' א' ז'

ק"ל ז' א' ז'
ק"ל ז' א' ז'

ק"ל ז' א' ז'
ק"ל ז' א' ז'

ק"ל ז' א' ז'

ק"ל ז' א' ז'

ק"ל ז' א' ז'